

Verbos en oclusiva

En estos verbos se producen ciertos cambios fonéticos cuando la oclusiva final del tema verbal entra en contacto con la consonante inicial de los sufijos de futuro (σ), aoristo (σ), perfecto (κ), voz pasiva (θ), y de las desinencias (μ, σ, τ). Las consonantes que no pueden unirse entre sí, se hacen más semejantes (asimilación), más desemejantes (disimilación), o enmudecen.

En su gran mayoría, los verbos con raíz en oclusiva tienen futuro (activo y medio) sigmático, con sufijo temporal -σ- (aunque los verbos terminados en -ίζω tienen futuro “ático”) y aoristo (activo y medio) también sigmático (sufijo temporal -σ-/-σα-/-σε-). El perfecto activo de los verbos en oclusiva gutural y labial es en aspirada (sin sufijo temporal) y el perfecto activo de los verbos en oclusiva dental es kapático (con sufijo temporal -κ-/-κα-/-κε-/-κετ-).

Principios sobre el encuentro de consonantes

- 1) Combinadas con σ, las labiales π, β, φ forman la consonante doble ψ y las guturales κ, γ, χ forman la consonante doble ξ (asimilación total); las dentales τ, δ, θ ante σ enmudecen .
- 2) Ante μ, las labiales cambian a μ y las guturales a γ (asimilación); las dentales a σ (disimilación).
- 3) Dos oclusivas consecutivas deben tener el mismo grado de sonoridad (asimilación regresiva).
- 4) Dental seguida de dental deviene σ (disimilación); delante de κ enmudece.

Asimilación		Disimilación	Enmudecimiento
κ, γ, χ + σ > ξ (< *κσ)	π, β, φ + σ > ψ (< *πσ)		τ, δ, θ + σ > σ
futuro activo y medio aoristo activo y medio perfecto medio-pasivo pluscuamperfecto medio-pasivo			futuro activo y medio aoristo activo y medio perfecto medio-pasivo pluscperf. medio-pasivo
κ, γ, χ + μ > γμ	π, β, φ + μ > μμ	τ, δ, θ + μ > σμ	τ, δ, θ + κ > κ
perfecto medio-pasivo pluscuamperfecto medio-pasivo		perfecto medio-pasivo pluscperf. medio-pasivo	perfecto activo
κ, γ, χ + τ > κτ	π, β, φ + τ > πτ	τ, δ, θ + τ > στ	
perfecto medio-pasivo pluscuamperfecto medio-pasivo		perfecto medio-pasivo pluscperf. medio-pasivo	
κ, γ, χ + θ > χθ	π, β, φ + θ > φθ	τ, δ, θ + θ > σθ	
futuro pasivo aoristo pasivo perfecto medio-pasivo pluscuamperfecto medio-pasivo		futuro pasivo aoristo pasivo	

Raíces o temas en oclusiva gutural κ, γ, χ

πλέκω *trenzar*, ἄγω *conducir*, ἄξω *dirigir*. Una gutural seguida de -y- producía el grupo -σσω (en jónico/-ττω (en ático), y también -ζω, en el tema de presente: φυλάσσω (*φυλακ-y-ω) *vigilar*, πράσσω (*πραγ-y-ω) *realizar*, ταράσσω (*ταραχ-y-ω) *agitar*, στίζω (*στιγ-y-ω) *tatuar*.

πλέκω	ἔπλεκον	πλέξω	ἔπλεξα	πέπλεχα	ἔπεπλέχειν
πλέκομαι	ἐπλεκόμην	πλέξομαι	ἐπλεξάμην	πέπλεγμαι	ἔπεπλέγμην
		πλεχθήσομαι	ἐπλέχθην		
ταράττω	ἐτάραττον	ταράξω	ἐτάραξα	τετάραχα	ἐτεταράχειν
ταράττομαι	ἐταραττόμην	ταράξομαι	ἐταραξάμην	τετάραγμαί	ἐτεταράγμην
		ταραχθήσομαι	ἐταράχθην		
στίζω	ἔστιζον	στίξω	ἔστιξα	ἔστιχα	ἔστίχειν
στίζομαι	ἐστιζόμην	στίξομαι	ἐστιξάμην	ἔστιγμαί	ἔστίγμην
		στιχθήσομαι	ἐστίχθην		

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO	<i>πλέκω trenzar</i>
ACTIVO	πλέξω	πλέξοιμι	πλέξειν	πλέξων, οντος	
	πλέξεις	πλέξοις		πλέξουσα, ούσης	
	πλέξει	πλέξοι		πλέξον, οντος	
	πλέξομεν	πλέξοιμεν			
	πλέξετε	πλέξοιτε			
	πλέξουσι	πλέξοιμεν			

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
MEDIO	πλέξομαι	πλεξοίμην	πλέξεσθαι	πλεξόμενος, μένου
	πλέξη	πλέξοιο		πλεξομένη, μένης
	πλέξεται	πλέξοιτο		πλεξόμενον, μένου
	πλεξόμεθα	πλεξοίμεθα		
	πλέξεσθε	πλέξοισθε		
	πλέξονται	πλέξοιντο		

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
PASIVO	πλεχθήσομαι	πλεχθησοίμην	πλεχθήσεσθαι	πλεχθησόμενος, μένου
	πλεχθήση	πλεχθήσοιο		πλεχθησομένη, μένης
	πλεχθήσεται	πλεχθήσοιτο		πλεχθησόμενον, μένου
	πλεχθησόμεθα	πλεχθησοίμεθα		
	πλεχθήσεσθε	πλεχθήσοισθε		
	πλεχθήσονται	πλεχθήσοιντο		

AORISTO ACTIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
ἔπλεξα	πλέξω	πλέξαιμι		πλέξαι	πλέξας, αντος
ἔπλεξας	πλέξης	πλέξαις	πλέξον		πλέξασα, άσης
ἔπλεξε	πλέξη	πλέξαι	πλεξάτω		πλέξαν, αντος
ἐπλέξαμεν	πλέξωμεν	πλέξαιμεν			
ἐπλέξατε	πλέξητε	πλέξαιτε	πλέξατε		
ἔπλεξαν	πλέξωσι	πλέξαιεν	πλεξάντων		

AORISTO MEDIO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
ἐπλεξάμην	πλέξωμαι	πλεξαίμην		πλέξασθαι	πλεξάμενος, μένου
ἐπλέξω	πλέξη	πλέξαιο	πλέξαι		πλεξαμένη, μένης
ἐπλέξατο	πλέξηται	πλέξαιτο	πλεξάσθω		πλεξάμενον, μένου
ἐπλεξάμεθα	πλεξώμεθα	πλεξαίμεθα			
ἐπλέξασθε	πλέξησθε	πλέξαισθε	πλέξασθε		
ἐπλέξαντο	πλέξωνται	πλέξαιντο	πλεξάσθων		

AORISTO PASIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
ἐπλέχθην	πλεχθῶ	πλεχθείην		πλεχθῆναι	πλεχθείς, έντος
ἐπλέχθης	πλεχθῆς	πλεχθείης	πλέχθητι		πλεχθείσα, είσης
ἐπλέχθη	πλεχθῆ	πλεχθείη	πλεχθήτω		πλεχθέν, έντος
ἐπλέχθημεν	πλεχθῶμεν	πλεχθείμεν			
ἐπλέχθητε	πλεχθῆτε	πλεχθείτε	πλέχθητε		
ἐπλέχθησαν	πλεχθῶσι	πλεχθείεν	πλεχθέντων		

PERFECTO ACTIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
πέπλεχα	πεπλέχω	πεπλέχοιμι		πεπλεχέναι	πεπλεχώς, ότος
πέπλεχας	πεπλέξης	πεπλέχοις	πεπλεχώς ἴσθι		πεπλεχυῖα, υῖας
πέπλεχε	πεπλέχη	πεπλέχοι	πεπλεχώς ἔστω		πεπλεχός, ότος
πεπλέχαμεν	πεπλέχωμεν	πεπλέχοιμεν			
πεπλέχατε	πεπλέχωτε	πεπλέχοιτε	πεπλεχότες ἔστε		
πεπλέχασι	πεπλέχωσι	πεπλέχοιεν	πεπλεχότες ὄντων		

- El perfecto activo es en aspirada, sin sufijo: se aspira la γ o la κ final del tema verbal. Se trata de un perfecto marcado por la alternancia consonántica. Si la aspiración ya existe, el perfecto es naturalmente en aspirada. Cuando la consonante final del tema verbal permanece inalterada, el perfecto es sin aspiración: πέφευγα (φεύγω *huir*), ἔσφακα (σφάζω/σφάττω *degollar*), etc.

PERFECTO MEDIO-PASIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
πέπλεγμαi	πεπλεγμένος ᾧ	πεπλεγμένος εἶην		πεπλέχθαι	πεπλεγμένος, μένου
πέπλεξαι	πεπλεγμένος ἦς	πεπλεγμένος εἶης	πέπλεξο		πεπλεγμένη, μένης
πέπλεκται	πεπλεγμένος ἦ	πεπλεγμένος εἶη	πεπλέχθω		πεπλεγμένον, μένου
πεπλέγεμεθα	πεπλεγμένοι ᾧμεν	πεπλεγμένοι εἶμεν			
πέπλεχθε	πεπλεγμένοι ἦτε	πεπλεγμένοι εἶτε	πεπλέχθε		
πεπλεγμένοι εἰσὶ	πεπλεγμένοι ᾧσι	πεπλεγμένοι εἶεν	πεπλέχθων		

PLUSCUAMPERFECTO MODO INDICATIVO

ACTIVO	MEDIO-PASIVO
ἔπεπλέχειν	ἔπεπλέγμην
ἔπεπλέχεις	ἔπέπλεξο
ἔπεπλέχει	ἔπέπλεκτο
ἔπεπλέχεμεν	ἔπεπλέγεμεθα
ἔπεπλέχετε	ἔπέπλεχθε
ἔπεπλέχεσαν	πεπλεγμένοι ἦσαν

- La consonante σ de las desinencias -σθε, -σθαι, -σθω, -σθων enmudece entre dos consonantes: πέπλεχθε (*πεπλεκσθε), πεπλέχθω (*πεπλεκσθω), porque la lengua no admite combinaciones tales como *πεπλεξθε.

- La 3ª plural del perfecto y pluscuamperfecto medio-pasivos, debido a la acumulación de consonantes de las formas *πεπλεγνται, *ἔπεπλεγντο, es sustituida por la perífrasis del participio de perfecto y el verbo εἰμί.

Raíces o temas en oclusiva labial π, β, φ

πέμπω *enviar*, τρίβω *frotar*, γράφω *escribir*, κόπτω (*κοπ-γ-ω) *cortar*, νίπτω ο νίζω (*νιβ-γ-ω) *lavar*.

En los verbos en -πτω, la -τ- es un sufijo de tema de presente (-γ- deviene -τ-).

τρίβω	ἔτριβον	τρίψω	ἔτριψα	τέτριφα	ἐτετρίφειν
τρίβομαι	ἐτριβόμην	τρίψομαι	ἐτριψάμην	τέτριμμαι	ἐτετρίμμην
		τριφθήσομαι	ἐτριφθῆν		
κόπτω	ἔκοπτον	κόψω	ἔκοψα	κέκοφα	ἐκεκόφειν
κόπτομαι	έκοπτόμην	κόψομαι	έκοψάμην	κέκομμαι	έκεκόμμην
		κοφθήσομαι	έκοφθῆν		
νίζω	ἔνιζον	νίψω	ἔνιψα	νένιφα	ἐνενίφειν
νίζομαι	ἐνιζόμην	νίψομαι	ἐνιψάμην	νένιμμαι	ἐνενίμμην
		νιφθήσομαι	ἐνιφθῆν		

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO	τρίβω <i>frotar</i>
ACTIVO	τρίψω	τρίψοιμι	τρίψειν	τρίψων, οντος	
	τρίψεις	τρίψοις		τρίψουσα, ούσης	
	τρίψει	τρίψοι		τρίψον, οντος	
	τρίψομεν	τρίψοιμεν			
	τρίψετε	τρίψοιτε			
	τρίψουσι	τρίψοιεν			

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
MEDIO	τρίψομαι	τριψοίμην	τρίψεσθαι	τριψόμενος, μένου
	τρίψη	τριψοιο		τριψομένη, μένης
	τρίψεται	τριψοιτο		τριψόμενον, μένου
	τριψόμεθα	τριψοίμεθα		
	τρίψεσθε	τριψοισθε		
	τρίψονται	τριψοιντο		

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
PASIVO	τριφθήσομαι	τριφθησοίμην	τριφθήσεσθαι	τριφθησόμενος, μένου
	τριφθήση	τριφθησοιο		τριφθησομένη, μένης
	τριφθήσεται	τριφθησοιτο		τριφθησόμενον, μένου
	τριφθησόμεθα	τριφθησοίμεθα		
	τριφθήσεσθε	τριφθησοισθε		
	τριφθήσονται	τριφθησοιντο		

AORISTO ACTIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
ἔτριψα	τρίψω	τρίψαιμι		τρίψαι	τρίψας, αντος
ἔτριψας	τρίψης	τρίψαις	τρίψον		τρίψασα, άσης
ἔτριψε	τρίψη	τρίψαι	τριψάτω		τρίψαν, αντος
ἔτρίψαμεν	τρίψωμεν	τρίψαιμεν			
ἔτρίψατε	τρίψητε	τρίψαιτε	τρίψατε		
ἔτριψαν	τρίψωσι	τρίψαιεν	τριψάντων		

AORISTO MEDIO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
ἔτριψάμην	τρίψωμαι	τριψαίμην		τρίψασθαι	τριψάμενος, μένου
ἔτρίψω	τρίψη	τρίψαιο	τρίψαι		τριψαμένη, μένης
ἔτριψατο	τρίψηται	τρίψαιτο	τριψάσθω		τριψάμενον, μένου
ἔτριψάμεθα	τριψόμεθα	τριψαίμεθα			
ἔτρίψασθε	τρίψεσθε	τρίψαισθε	τρίψασθε		
ἔτριψαντο	τρίψωνται	τρίψαιντο	τριψάσθων		

AORISTO PASIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
ἔτριφθην	τριφθῶ	τριφθείην		τριφθῆναι	τριφθείς, έντος
ἔτριφθης	τριφθῆς	τριφθείης	τριφθητι		τριφθείσα, είσης
ἔτριφθη	τριφθῆ	τριφθείη	τριφθήτω		τριφθέν, έντος
ἔτριφθημεν	τριφθῶμεν	τριφθειῖμεν			
ἔτριφθητε	τριφθῆτε	τριφθειῖτε	τριφθητε		
ἔτριφθησαν	τριφθῶσι	τριφθειῖεν	τριφθέντων		

PERFECTO ACTIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
τέτριφα	τετρίφω	τετρίφοιμι		τετριφέναι	τετριφώς, ότος
τέτριφας	τετρίφης	τετρίφοις	τετριφώς ἴσθι		τετριφυῖα, υῖας
τέτριφε	τετρίφη	τετρίφοι	τετριφώς ἔστω		τετριφός, ότος
τετρίφαμεν	τετρίφωμεν	τετρίφοιμεν			
τετρίφατε	τετρίφωτε	τετρίφοιτε	τετριφότες ἔστε		
τετρίφασι	τετρίφωσι	τετρίφοιεν	τετριφότες ὄντων		

- El perfecto activo, cuando existe, es en aspirada, sin sufixo: se aspira la β o la π final del tema verbal. Se trata de un perfecto marcado por la alternancia consonántica. Si la aspiración ya existe, el perfecto es naturalmente en aspirada. También puede haber perfecto sin aspiración cuando la consonante final del tema verbal permanece inalterada: λέλοιπα (λείπω *dejar*); σέσηπα (σήπω *corromper*).

- Ciertos verbos conservaron una antigua alternancia vocálica con el grado o en el perfecto activo: κέκλοφα (κλέπτω *robar*); πέπομφα (πέμπω *enviar*); τέτροφα (τρέπω *girar*).

PERFECTO MEDIO-PASIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	IMPERATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
τέτριμμαί	τετριμμένος ᾧ	τετριμμένος εἶην		τετριῖσθαι	τετριμμένος, μενου
τέτριψαι	τετριμμένος ἦς	τετριμμένος εἶης	τέτριψο		τετριμμένη, μένης
τέτριπται	τετριμμένος ἦ	τετριμμένος εἶη	τετριφθω		τετριμμένον, μενου
τετριμμεθα	τετριμμένοι ᾧμεν	τετριμμένοι εἶμεν			
τέτριφθε	τετριμμένοι ἦτε	τετριμμένοι εἶτε	τέτριφθε		
τετριμμένοι εἰσί	τετριμμένοι ᾧσι	τετριμμένοι εἶεν	τετριφθων		

- Verbos con grado cero en el perfecto medio-pasivo: ἔστραμμαί (στρέφω *dar vueltas*), τέτραμμαί (τρέπω *girar*), τέθραμμαί (τρέφω *nutrir*).

PLUSCUAMPERFECTO

MODO INDICATIVO	
ACTIVO	MEDIO-PASIVO
ἔτετριφειν	ἔτετριμην
ἔτετριφεις	ἔτέτριψο
ἔτετριφει	ἔτέτριπτο
ἔτετριφεμεν	ἔτετριμμεθα
ἔτετριφετε	ἔτέτριφθε
ἔτετριφesan	τετριμμένοι ἦσαν

- La σ de las desinencias -σθε, -σθαι, -σθω, -σθων enmudece entre dos consonantes: τετριῖσθαι (*τετριβσθαι), τετριῖσθων (*τετριβσθων), porque la lengua no admite combinaciones tales como *τετριψθαι, *τετριψθων.

- En la 3ª plural del perfecto y pluscuamperfecto medio-pasivos, las formas *τετριβνται y *ἔτετριβντο (difíciles de pronunciar) son reemplazadas por la perífrasis clásica τετριμμένοι εἰσί(ν) o ἦσαν, y por las formas τετριῖσθαι, ἔτετριῖσθαι en jónico, en la lengua de la tragedia e incluso en la prosa Tucídides. La desinencia -αται resulta de -νται, por la vocalización de la ν.

Raíces o temas en oclusiva dental τ, δ, θ

ἀνύτω *lograr*, ψεύδω *engañar*, πείθω *persuadir*. Una dental seguida de -y- deviene generalmente ζ, aunque también producía el grupo -σσ-/-ττ-: γυμνάζω *ejercitar* (*γυμναδ-y-ω), ἀθροίζω *parecerse* (*ἀθροιδ-y-ω), νομίζω *creer* (*νομιδ-y-ω), πλάττω/-σσω (*πλαθ-y-ω) *modelar*.

Los verbos en -ίζω de más de dos sílabas tienen un futuro activo y medio denominado futuro ático: *φνομίζω* *creer*, fut. act. *φνομιῶ*, fut. med. *νομιῶμαι* (la dental final del tema verbal enmudece ante el sufijo -σ- de futuro, luego enmudece la -σ- intervocálica y contrae la vocal del tema verbal con la vocal temática: *νομιδ-σ-ω > *νομι-σ-ω > νομιῶ).

ψεύδω	ἔψευδον	ψεύσω	ἔψευσα	ἔψευκα	ἐψεύκειν
ψεύδομαι	ἐψευδόμην	ψεύσομαι	ἐψευσάμην	ἔψευσμαι	ἐψεύσμην
		ψευσθήσομαι	ἐψεύσθην		
γυμνάζω	ἐγύμναζον	γυμνάσω	ἐγύμνασα	γεγύμνακα	ἐγεγυμνάκειν
γυμνάζομαι	ἐγυμναζόμην	γυμνάσομαι	ἐγυμνασάμην	γεγύμνασμαι	ἐγεγυμνάσμην
		γυμνασθήσομαι	ἐγυμνάσθην		
πλάττω	ἔπλαττον	πλάσω	ἔπλασα	πέπλακα	ἐπεπλάκειν
πλάττομαι	ἐπλαττόμην	πλάσομαι	ἐπλάσάμην	πέπλασμαι	ἐπεπλάσμην
		πλασθήσομαι	ἐπλάσθην		
νομίζω	ἐνόμιζον	νομιῶ	ἐνόμισα	νενόμικα	ἐνενομίκειν
νομίζομαι	ἐνομιζόμην	νομιῶμαι	ἐνομισάμην	νενόμισμαι	ἐνενομίσμην
		νομισθήσομαι	ἐνομίσθην		

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO	ψεύδω <i>engañar</i>
ACTIVO	ψεύσω	ψεύσοιμι	ψεύσειν	ψεύσων, οντος	
	ψεύσεις	ψεύσοις		ψεύσουσα, ούσης	
	ψεύσει	ψεύσοι		ψεύσον, οντος	
	ψεύσομεν	ψεύσοιμεν			
	ψεύσετε	ψεύσοιτε			
	ψεύσουσι	ψεύσοιεν			

FUTURO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
MEDIO	ψεύσομαι	ψευσοίμην	ψεύσεσθαι	ψευσόμενος, μένου
	ψεύση	ψεύσοιο		ψευσομένη, μένης
	ψεύσεται	ψεύσοιτο		ψευσόμενον, μένου
	ψευσόμεθα	ψευσοίμεθα		
	ψεύσεσθε	ψεύσοισθε		
	ψεύσονται	ψεύσοιντο		

FUTURO PASIVO	INDICATIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	PARTICIPIO
	ψευσθήσομαι	ψευσθησοίμην	ψευσθήσεσθαι	ψευσθησόμενος, μένου
	ψευσθήση	ψευσθήσοιο		ψευσθησομένη, μένης
	ψευσθήσεται	ψευσθήσοιτο		ψευσθησόμενον, μένου
	ψευσθησόμεθα	ψευσθησοίμεθα		
	ψευσθήσεσθε	ψευσθήσοισθε		
	ψευσθήσονται	ψευσθήσοιντο		

AORISTO ACTIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	IMPERATIVO	PARTICIPIO
ἔψευσα	ψεύσω	ψεύσαιμι	ψεῦσαι		ψεύσας, αντος
ἔψευσας	ψεύσης	ψεύσαις		ψεῦσον	ψεύσασα, άσης
ἔψευσε	ψεύση	ψεύσαι		ψευσάτω	ψεῦσαν, αντος
ἔψεύσαμεν	ψεύσωμεν	ψεύσαιμεν			
ἔψεύσατε	ψεύσητε	ψεύσαιτε		ψεύσατε	
ἔψευσαν	ψεύσωσι	ψεύσαιεν		ψευσάντων	

AORISTO MEDIO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	IMPERATIVO	PARTICIPIO
ἔψευσάμην	ψεύσωμαι	ψευσαίμην	ψεύσαισθαι		ψευσάμενος, μένου
ἔψεύσω	ψεύση	ψεύσαιο		ψεῦσαι	ψευσαμένη, μένης
ἔψεύσατο	ψεύσηται	ψεύσαιτο		ψευσάσθω	ψευσάμενον, μένου
ἔψευσάμεθα	ψευσώμεθα	ψευσαιίμεθα			
ἔψεύσασθε	ψεύσησθε	ψεύσαισθε		ψεύσασθε	
ἔψεύσαντο	ψεύσωνται	ψεύσαιντο		ψευσάσθων	

AORISTO PASIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	IMPERATIVO	PARTICIPIO
ἔψεύσθην	ψευσθῶ	ψευσθείην	ψευσθῆναι		ψευσθείς, έντος
ἔψεύσθης	ψευσθῆς	ψευσθείης		ψεύσθητι	ψευσθεΐσα, είσης
ἔψεύσθη	ψευσθῆ	ψευσθείη		ψευσθήτω	ψευσθέν, έντος
ἔψεύσθημεν	ψευσθῶμεν	ψευσθειίμεν			
ἔψεύσθητε	ψευσθητε	ψευσθειίτε		ψεύσθητε	
ἔψεύσθησαν	ψευσθῶσι	ψευσθειίεν		ψευσθέντων	

PERFECTO ACTIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	IMPERATIVO	PARTICIPIO
ἔψευκα	ἐψεύκω	ἐψεύκοιμι	ἐψευκέναι		ἐψευκώς, ότος
ἔψευκας	ἐψεύκης	ἐψεύκοις		ἐψευκώς ἴσθι	ἐψευκυῖα, υῖας
ἔψευκε	ἐψεύκη	ἐψεύκοι		ἐψευκώς ἔστω	ἐψευκός, ότος
ἐψεύκαμεν	ἐψεύκωμεν	ἐψεύκοιμεν			
ἐψεύκατε	ἐψεύκωτε	ἐψεύκοιτε		ἐψευκότες ἔστε	
ἐψεύκασι	ἐψεύκωσι	ἐψεύκοιεν		ἐψευκότες ὄντων	

- El perfecto activo se forma con el sufijo temporal -κ(α)-.

PERFECTO MEDIO-PASIVO

INDICATIVO	SUBJUNTIVO	OPTATIVO	INFINITIVO	IMPERATIVO	PARTICIPIO
ἔψευσαι	ἐψευσμένος ᾧ	ἐψευσμένος εἶην	ἐψεῦσθαι		ἐψευσμένος, μένου
ἔψευσαι	ἐψευσμένος ἧς	ἐψευσμένος εἶης		ἔψευσο	ἐψευσμένη, μένης
ἔψευσαι	ἐψευσμένος ἧ	ἐψευσμένος εἶη		ἐψεῦσθω	ἐψευσμένον, μένου
ἐψεύσμεθα	ἐψευσμένοι ᾧμεν	ἐψευσμένοι εἶμεν			
ἔψευσθε	ἐψευσμένοι ἧτε	ἐψευσμένοι εἶτε		ἔψευσθε	
ἐψευσμένοι εἰσί	ἐψευσμένοι ᾧσι	ἐψευσμένοι εἶεν		ἐψεῦσθων	

PLUSCUAMPERFECTO

MODO INDICATIVO	
ACTIVO	MEDIO-PASIVO
ἐψεύκειν	ἐψεύσμην
ἐψεύκεις	ἔψευσο
ἐψεύκει	ἔψευστο
ἐψεύκεμεν	ἐψεύσμεθα
ἐψεύκετε	ἔψευσθε
ἐψεύκεσαν	ἐψευσμένοι ἦσαν

- La 3ª plural del perfecto y pluscuamperfecto medio-pasivos, debido a la acumulación de consonantes de la forma *ἐψευδνται, *ἐψευδντο es sustituida por la perífrasis del participio de perfecto y el verbo εἰμί.

Bibliografía

CURTIUS, J. (1951) *Gramática griega*. Buenos Aires, Desclée de Brouwer.

RAGON, E. (1963) *Grammaire grecque*. Paris, J. de Gigord.

RIEMANN, O. & GOELZER, H. (1935) *Grammaire grecque complète*. Paris, Armand Colin.

SMYTH, H. W. (1956) *Greek grammar*. Cambridge (Mass.), Harvard University Press.